

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Zámbó Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Simotics Barnabás ügyvéd által képviselt **I.r.** és a dr. Szalóki Jenő ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2008. június 5. napján meghozott 5.P.20.217/2008/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a II.r. alperessel szembeni kereset tekintetében helybenhagyja, az I.r. alperessel szembeni kereset tekintetében hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II.r. alperesnek 15 napon belül 10.000,- (Tízezer) forint perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára, az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 30.000,- (Harmincezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az I.r. alperessel szemben előterjesztett kereset vonatkozásában a fellebbezési eljárás költségét az I.r. alperes és a felperes részére 10.000,- - 10.000,- (Tízezer-Tízezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest az állam javára 30.000,- forint feljegyzett kereseti illeték, az I.r. alperes részére 12.000,- forint, a II.r. alperes részére 24.000,- forint perköltség 15 napon belüli megfizetésére. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy először az elévülési kifogás tárgyában

kellett döntenie. E körben kiemelte, hogy a felperes a keresetlevelét 2007. szeptember 6.napján nyújtotta be, ezért a 2002. szeptember 6-át megelőzően elhangzott kijelentések vonatkozásában igényt nem érvényesíthet, mert azok elévültek. Miután az I.r. alperes kijelentései a keresetlevél benyújtását megelőzően 5 éven túl hangzottak el a perben, a bíróság az I.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elévülés miatt - azt érdemben nem vizsgálva - elutasította.

A II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet érdemben vizsgálva megállapította, hogy a perbeli alperesek egyike sem állította, hogy jogtalanul jutott a felperes az 500.000,- forintos összeghez, hanem azt hogy édesanyja hozzájárulásával vette ki a pénzt. A ... Bank igazolása szerint személyi igazolványra sem volt szükség, csak a nevet kellett bemondani. Ezért alaptalan a felperes azon állítása, hogy a perben őt bűncselekménnyel vádolták volna. Ha az értékpapírt kiváltja is, a perben az nyilvánvaló volt, hogy ehhez felhatalmazással rendelkezett.

Az értékpapír kivételének ténye és összepszerűségének feltárására azonban 2006-ban egy banki nyilvántartás nyilvánvalóan nem segítség, ezért releváns bizonyítási eszköz lett volna a tanúvallomás. Egy rokon banki tisztviselő emlékezhetett volna olyan dolgokra, amelyeket a pénztári bizonylat már nem őriz. Amennyiben a felek a titoktartás alóli felmentést megadják részére - csak a felperes nem adta meg - nem lett volna akadálya a tanúkenti meghallgatásának.

Emiatt a II.r. alperes a bizonyítási indítványa előterjesztésekor a szakma szabályai szerint megbízója érdekében járt el, így személyiségi jogsértést nem követett el. A javasolt bizonyítási indítványa felperesnek sem az emberi méltóságát, sem a jó hírnevét nem sértette.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helyt adás iránt.

Fellebbezésében megismételte az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait, ismételten előtárta a perbeli történeti tényállást.

Az elévüléssel kapcsolatban kiemelte, hogy az alperesek jogsértő magatartása 2003. január 14-én a Keszthelyi Városi Bíróság előtt tartott tárgyaláson is megismétlődött, így az elévülés ettől az időponttól számítható, melyből következően igénye nem évült el.

Az I-II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. Előadták, hogy az alperesek perbeli cselekményei nem arra irányultak, hogy a felperest a bíróság előtt kedvezőtlen színben feltüntetve jogszerűtlen magatartás elkövetésével vádolják, így a felperes személyiségi jogait nem sértették meg. Sem a felperesről, sem édesapjukról nem állítottak valótlan, emberi méltóságukat sértő tényeket.

A felperes fellebbezése részben, az alábbiak szerint alapos.

A II.r. alperessel szemben előterjesztett igény körében az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával is teljes körűen egyetért.

A Ptk.75.§./1/ és 78.§./1/ bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezés alkalmazása körében kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a hatósági és a peres eljárások jellegéből adódóan sajátosan érvényesülnek a jó hírnév védelmének jogszabályi feltételei, mivel az eljárások lefolytatására és a felek eljárásbeli magatartására, cselekményeire vonatkozó eljárási szabályok határozzák meg azokat a kereteket amelyeken belül az eljárások a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően jogszabályszerűen folyhatnak. Ebből következően a bírósági tárgyaláson vagy periratba tett nyilatkozat, következtetés csak akkor minősülhet becsületet, jó hírnevet sértőnek, ha indokolatlanul bántó, megalázó, túllép a tisztességes és jóhiszemű eljárás alapján elvárható keretben. (BDT.2006. 134.)

A peradatok által alátámasztottan helyesen állapította meg a megyei bíróság azt, hogy a II.r. alperes - mint az I.r. alperes jogi képviselője - ebbéli minőségében az I.r. alperes érdekeit képviselve, annak megfelelően, jogainak nem visszaélészerű gyakorlásával tette meg nyilatkozatait, sem szándékos valótlan tényállítást, sem öncélúan sértő állítást a felperesre, annak édesapjára nem tett.

Ezért az ítéltábla a II.r. alperes vonatkozásában a megyei bíróság ítéletét a Pp.254.§. (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Alapvetően téves a megyei bíróság álláspontja az I.r. alperessel szemben előterjesztett igények elévülése vonatkozásában.

Mint ahogy a megyei bíróság az ítéletében - helyesen - rögzítette, hogy a felperes keresetében jogsértés megállapítását kérte, illetőleg megállapításon fölül kárigényt, közérdekű bírságra való kötelezés iránti igényt terjesztett elő.

A személyhez fűződő jog - a tulajdonjoghoz hasonlóan - abszolút szerkezetű jogviszony - következik ez a Ptk.75.§.(1) bekezdésének azon rendelkezéséből, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani - és mint ilyen, az ebből fakadó ún. objektív szankciókra irányuló igények (Ptk.84.§. (1) bekezdés a-d./ pont) nem évülnek el hiszen nem kötelmi igényről van szó. A Ptk.84.§.(1) bekezdés e./ pontja szerinti - kártérítés - szankció azonban már kötelmi, relatív szerkezetű jogviszonyt teremt, így ez az igény elévülhet.

A megyei bíróság téves jogi álláspontjából eredően azonban az I.r. alperessel szembeni igényt egyáltalában nem vizsgálta, ezért az ítéletnek az I.r. alperessel szembeni elutasító rendelkezése érdemben nem felülbírálható, így az ítéltábla az I.r. alperes vonatkozásában az ítéletet hatályon kívül helyezte és ebben a keretben a megyei bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban a megyei bíróságnak az I.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet érdemben kell tárgyalnia, a kártérítési igény vonatkozásában vizsgálnia kell az elévülés esetleges nyugvását, illetőleg megszakadását okozható körülményeket.

E körben a Pp.3.§.(3) bekezdése alapján a felperest tájékoztatni kell, egyben figyelmeztetni a Pp.141.§.(6) bekezdésében foglalt, a mulasztása következményeire.

Az így lefolytatott eljárás következtében lesz a megyei bíróság abban a helyzetben, hogy megalapozott döntést hozzon.

Az ítéltábla a hatályon kívül helyezett rendelkezések vonatkozásában a felek perköltségét csupán megállapította, annak viseléséről a megismételt eljárás eredményeképp a megyei bíróság fog dönteni (Pp.252.§.(4) bekezdés).

Győr, 2009.évi május hó 28. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró